

UNCUT- NEWS

NIEZALEŻNA ANALIZA I INFORMACJE NA TEMAT GEOPOLITYKI, GOSPODARKI, ZDROWIA, TECHNOLOGII

Imperializm amerykański maskuje się jako pacyfista

- 21 listopada 2025 r.

Szczegółowy raport opiera się na rozmowie między sędzią Andrew Napolitano a Pepe Escobarem z 20 listopada 2025 roku w Moskwie.

Pepe Escobar, jeden z najszybszych obserwatorów globalnej równowagi sił, rozmawiał z sędzią Napolitano z Moskwy w nocy z 20 na 21 listopada 2025 roku. Rozmowa obejmuje główne problematyczne punkty naszych czasów – Ukrainę, Gazę, Syrię, Wenezuelę, Iran – i nieustannie ujawnia, jak amerykański imperializm dziś podszywa się pod "rozjemcę", podczas gdy w rzeczywistości zachowuje lub rozszerza kontrolę. Wszystkie cytaty pochodzą z tej rozmowy i po raz pierwszy zostały tutaj w całości po raz pierwszy zapisane po polsku.

[Można włączyć polskie napisy.](#)

1. Ukraina: Czy Marco Rubio naprawdę chce pokoju?

„Jeśli spojrzymy na to ideologicznie i weźmiemy pod uwagę tło – nie ma wątpliwości, że nie chcą pokoju. Neokonserwatyści jako całość nie chcą pokoju, podobnie jak niektóre sektory amerykańskiej klasy rządzącej. Europejczycy jako całość – zaczynam od Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady Europy, prawie wszystkich szefów państw i rządów, z nielicznymi wyjątkami, takimi jak Węgry – nie chcą pokoju”.

Escobar jasno stawia sprawę: rzekomy „28-punktowy plan pokojowy”, który obecnie krąży w mediach, to nic innego jak taktyczna taktyka dywersyjna.

„28-punktowy plan to w istocie taktyka dywersyjna”.

Kirill Dmitriev (szef RDIF) nie jest oficjalnym negocjatorem. Prawdziwymi negocjatorami Kremla są minister spraw zagranicznych Ławrow i doradca Putina ds. polityki zagranicznej, Uszakow. Wszystko inne to kanał boczny, celowo wykorzystywany do grania na czas – podczas gdy armia rosyjska nieustannie posuwa się naprzód.

Escobar stawia sprawę jasno: rzekomy „28-punktowy plan pokojowy”, który obecnie krąży w mediach, to nic innego jak taktyczna dywersja. „Front ukraiński obecnie się rozpada. W Rosji panuje powszechne przekonanie, że sytuacja może zostać rozwiązana w nadchodzących miesiącach”.

Jednocześnie staje się coraz bardziej oczywiste, że Kijów nie ma ani ludzi, ani pieniędzy, ani sprawnej broni.

„Nie mają już wystarczającej liczby ludzi, nie mają już młodych ludzi, nie mają pieniędzy na opłacanie żołnierzy i broni, a nawet w przypadku broni masowego rażenia wewnętrzna logika pola bitwy się nie zmieni”.

2. Ogromny skandal korupcyjny – milczenie Europy

Escobar mówi o górze korupcji, której niedawno ujawniona afera z 100 milionami euro w ukraińskim sektorze energetycznym to zaledwie wierzchołek.

„To, co NABU bada za te 100 milionów euro, to grosze i zaledwie wierzchołek gigantycznej góry lodowej korupcji”.

Przywołuje anegdotę krążącą w Rosji od samego początku:

„Odbyła się rozmowa między ówczesnym ministrem spraw zagranicznych Blinkenem a wysoko postawionym urzędnikiem w Kijowie. Urzędnik z Kijowa powiedział: »Potrzebujemy 30%«. Blinken odpowiedział: »Czy możemy zostawić 20%?«. Czyli gdzieś pomiędzy 20 a 30 procentami prowizji”.

Jeśli przeliczymy to na co najmniej 90 miliardów euro, które sama UE przekazała Kijowowi, nieuchronnie trafimy do Brukseli – z tą „toksyčną Meduzą”, która lubi kłamać po niemiecku (Ursulą von der Leyen).

„To wyjaśnia absolutną ciszę w Europie na temat tego skandalu. Chcą, żeby skandal zniknął”.

3. Gaza: "Plan pokojowy", który jest czystym neokolonializmem

Odnosząc się do głosowania Rady Bezpieczeństwa ONZ nad planem Trumpa/Witkoffa/Kushnera/Blaira dla Gazy:

„Rosyjski ambasador przy ONZ, Nebenzia, powiedział w swoim przemówieniu, że cała sprawa jest całkowicie absurda i że Rosja jest jej zasadniczo przeciwna. Wstrzymali się jednak od głosu – ponieważ praktycznie cały sunnicki świat arabski oraz Autonomia Palestyńska/Fatah głosowały za. Jak Rosja i Chiny mogłyby głosować przeciwko frakcjom palestyńskim?”

Dla Escobara sam plan to nic innego jak kontynuacja kontroli Zachodu innymi środkami.

„Ten 20-punktowy plan Trumpa skazuje Gazę na neokolonizację i trwałą okupację przez tak zwane siły międzynarodowe”.

4. Syria: Rosja dostała to, czego chciała

„Czy Rosjanie zdradzili Syrię? Nie, to o wiele bardziej złożone. Zapewnili sobie strefę wpływów we wschodniej części Morza Śródziemnego. Podział Syrii obejmuje teraz USA, Izrael, Turcję i Rosję na zachodzie, z jej bazami. Oznacza to, że nic nie dzieje się w Syrii bez rosyjskiego ‘tak’ lub ‘nie’“.

5. Wenezuela i Iran: Czerwona Linia

Zapytany, co zrobiłaby Rosja, gdyby USA zaatakowały Wenezuelę, powiedział:

„Mają wsparcie Wenezueli – Rosja, Chiny i Iran wysyłają pod stołem wszystko, czego Wenezuela potrzebuje. Wszyscy w Wenezueli o tym wiedzą”.

Odnosnie Iranu:

„Iran powiedział Rosji: »Możemy wszystko zrobić sami. Z zadowoleniem przyjmujemy waszą pomoc, z zadowoleniem przyjmujemy systemy obronne, z zadowoleniem przyjmujemy wszystko, co nam wysyłacie. Ale jeśli zostaniemy zaatakowani, poradzimy sobie sami«”.

Escobar zacytował wysokiego rangą dowódcę Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej z poprzedniego dnia:

„Jeśli dadzą nam pretekst, tym razem możemy ich zmieść z powierzchni ziemi, bo teraz nie ma już granic”.

6. Izraelski szantaż nuklearny – wiarygodny lub nie?

Escobar komentuje twierdzenie byłego agenta CIA Johna Kiriakou, że Izrael groził Trumpowi w latach 2019/2020 użyciem broni jądrowej przeciwko Iranowi, jeśli Stany Zjednoczone nie zbombardują Iranu:

„To byłby absolutny dowód numer jeden na to, że dosłownie kontrolują wszystko i mogą robić, co chcą, kiedy chcą, i uchodzi im to na sucho”.

7. Nastroje w Rosji

„Kiedy jesteś w Moskwie, jesteś 1200 kilometrów od wojny. Na Dalekim Wschodzie, we Władywostoku, ludzie ciągle mówią o wojnie. Są rodziny wojskowych, które są zadowolone, bo mają zapewnione dobre warunki. Istnieje bardzo radykalna frakcja nacjonalistyczno-patriotyczna, która krytykuje powolność i podejście SMO. I oczywiście istnieje niewielka, atlantycka piąta kolumna, głównie między Petersburgiem a Moskwą, która jest temu całkowicie przeciwna”.

Ale ogólnie:

„Kultura debaty jest tu dość ożywiona – w pozytywnym sensie. To nie jest system autorytarny, w którym nie można swobodnie dyskutować. W rosyjskim internecie można znaleźć najróżniejsze

punkty widzenia, które ze sobą rozmawiają lub się obrażają. Panuje tam demokratyczny duch dyskusji”.

Wynik

Amerykański imperializm udoskonalił swoje metody. Nie występuje już otwarcie jako okupant, lecz raczej jako „mediator pokojowy”, „pracownik pomocy humanitarnej”, „międzynarodowy gwarant”. Jednak za 28-punktowymi planami, inicjatywami „odbudowy” Gazy i „ofertami negocjacyjnymi” kryje się ten sam cel, co zawsze: kontrola, strefy wpływów, zasoby – i osłabienie każdego kraju sprzeciwiającego się jednobiegunowemu porządkowi.

Jak podsumowuje to Escobar:

„Przebierają się za budowniczych pokoju – ale to jest i pozostaje imperializmem”.